

Hlas Balbínů

nezávislý list Balbínovy poetické strany • květen 2004 • speciální číslo • www.balbinka.cz

Bohuslav Balbín a jeho hlas

Není snad jen českou tradicí, že i v dobách přelomových, kdy padají charaktery a občanstvo je znásilňováno brutálním názorem historického vítěze, objevují se lidé stateční a rovní, kteří svého intelektu užívají v souladu se svědomím. Nemusí být nutně mučedníci vlastních idejí dokáží-li pokorně prosazovat svou věc, přesvědčení o správnosti svého konání. Vzpomeňme jen příběhu Michelangelova v Sixtínské kapli, příběhu pravdivé malby prosazující se proti očekávané lži. Vzdělaný vlastenecký kněz Bohuslav Balbín stejně jako Michelangelo oplýval schopností vyřknouti svůj soud i do očí církevní a světské moci. Jezuita Balbín stejně jako Michelangelo ovlivnil historii směrem k naší současnosti ať se nám to líbí nebo nelíbí.

Jeho hlas, hlas osvíceného historika a básníka není zapomenut. Přes klasickou libůstku české tradice, kterou je nevděčnost, bude i ve století XXI. nasloucháno hlasu tohoto moudrého muže, jehož jméno u současných polovzdělanců budí jen smích.

Ti, co se hlásí k Balbínově odkazu, hlásí se současně k odkazu svobodného myšlení, k odkazu svobodného humoru a pohledu na naše rádobly mocné současníky, kteří přes svou prvoplánovou mociprdnost nikdy nenaleznou ani zbla sebereflexe.

Hlas Balbínův, ať již v konzervativní tištěné podobě, či v moderní na internetu, stane se, doufejme, vyhledávaným zdrojem zábavy i poučení „všem přátelům svobodomyšlnosti“. Všem přátelům Balbínovy poetické strany i Mládeže BPS.

nezávislý stále více mlčící tiskový mluvčí BPS,
Ivan Fried

BALBÍNOVA
POETICKÁ
STRANA

Ať Čechy celé jsou
takřka velkým
hostincem a útulkem,
kde netoliko
na několik málo dní,
nybrž po celý život
výborně lze se chovati
v rozkoších
a bohatství.

Bohuslav Balbín (1621-1688)

Lhát neumím,
pravdu říci nedají.
Leč bude jinak.

Bohuslav Balbín 1668

Z historie strany

Výňatky ze zápisu ustavujícího generálního sněmu

bod č. 9: Diskuse k navrhovaným kandidátům na post vedení strany

V diskusi vystoupil Ivan Fried, vyzdvihl svoje zásluhy o rozkvet strany a ostře kritizoval zjev Jiřího Hrdiny a jeho negativní působení na naše potenciální voliče. Navrhl se do funkce geniálního guvernéra. Dále navrhl, aby funkce geniálního guvernéra byla ve stanovách zakotvena jako funkce doživotní a dědičná. (s těmito návrhy vystoupil v průběhu diskuze celkem 3x)

Petr Borka ve svém diskusním příspěvku upozornil na svoje nehybnou zásluhu o propagaci strany na veřejnosti. Ostře kritizoval módní vkus Ivana Frieda, zejména jeho pletený šál, s tím, že žádný bezdomovec ještě volby nevyhrál. Sám se pochlubil, že má v šatníku přešíváný oblek od Versaceho, který je ochoten pro sebe straně do volebního boje za symbolický poplatek zapůjčit. Byl by pak zcela jistě reprezentativním geniálním guvernérem, do kterého funkce se zároveň navrhl. (svůj příspěvek opakoval pouze 2x)

Monika Kuchtová, chtěla ve své diskusi upozornit na nevyšpané popelníky a zároveň tím sdělit, že i ministr zdravotnictví varuje, že kouření způsobuje rakovinu. Během svého diskusního příspěvku však neustále odbíhala od tématu, protože se jí v kuchyni připalovaly bramboráčky.

Nakonec jí byla řeč odebrána s tím, že svůj diskusní příspěvek může ostatním členům napsat.

Jako poslední vstoupil do diskuze Jiří Hrdina. Při pádu ze židle všem vynadal, neboť se domníval, že mu byla naříznuta. Při bližším zkoumání se zjistilo, že židle byla v pořádku.

Zpod stolu se dožadoval dosazení do stabilnějšího kolečkového křesla geniálního guvernéra s tím, že je jediným oprávněným nájemcem prostor, v kterých jsme se zrovna nalézali. Pohrozil, že nebude-li mu tato funkce demokraticky přidělena, vyžene nás všechny ven. Dále kritizoval Moniku Kuchtovou za připálené bramboráčky a za nedostatečnou míru servírovaných tekutin.

bod č. 10: připálené bramboráčky Moniky Kuchtové, pivo

bod č. 11: Zpráva mandátové a volební komise

Předseda mandátové komise Ivan Fried ve své řeči oznámil, že generálního sněmu se účastní všech pět členů strany a sněm je tudíž usnášeníschopný.

Předseda volební komise Jiří Hrdina přednesl všechny návrhy na obsazení nejvyšších stranických funkcí. Na funkci geniálního guvernéra Jiří Hrdina navrhl pouze jediného kandidáta, a to Jiřího Hrdinu. Ostatní kandidáti pryč své kandidatury stáhly. To se sice některým účastníkům generálního sněmu, zejména přítomným mužům, nelíbilo, ale demokraticky zdvižený prst Jiřího Hrdiny je uklidnil a přiměl k pořádku.

Do předsednictva strany navrhl Jiří Hrdina Petra Borku, Moniku Kuchtovou, Ivana Frieda, Pavla Marka.

bod č. 12: Občerstvení

tenkrát již nepřipálené bramboráčky Moniky Kuchtové, pivo

bod č. 13: Volba vrcholných orgánů strany

Předseda volební komise Jiří Hrdina otevřel dveře a dal hlasovat o zvolení Jiřího Hrdiny geniálním guvernérem.

Pan Jiří Hrdina byl za skandovaného potlesku demokraticky zvolen geniálním guvernérem Balbínovy poetické strany.

Pro hlasování všech pět členů strany, proti žádný a hlasování se nikdo nezdržel.

Pan Jiří Hrdina s vítězným úsměvem na rtech zavřel dveře a z celého srdce poděkoval přítomným za zvolení. Poté dal hlasovat o zvolení členů předsednictva strany.

Za skandovaného potlesku a s písní na rtech „Když nám pánbůh zdraví dá“ přešli členové strany k dalšímu bodu programu.

bod č. 14: Večeře

Vítězný volební buřtůlašek Jiřího Hrdiny (ostřý), pivo, Velká turecká káva jako od maminky s rumem.

O pejskovi a kočičce a jejich dortu.

Lidovými novinami nezveřejněná reakce na článek „O Leninovi, Brežněvovi a ohrádce kolem knížete“ (viz níže)

Jen málokomu by se podařilo s takovým nadhledem a novinářskou zručností spojit do jednoho článku „průkopnická“ vystoupení Karla Gotta a Lucie Bílé v Rusku s veskrze odpornou a nízkou potřebou jakéhosi samizdata jménem Hutka odstranit neškodnou „ohrádku kolem knížete“. Pan Jaromír Slomek to všechno dokázal. Bravo. Já

sám jsem si dlouho lámal hlavu nad problémem Gott – Bílá – Rusko – Hutka – sv. Václav – řetěz, který mi již dlouho ležel v žaludku, ale halt nejsem profesionál. Je přece naprosto pochopitelné, že nepřekročitelný řetěz ve výšce cca 60 cm je dnes veskrze užitečný a chrání spolu s policií a několika kamerami našeho bronzového patrona před

„sprejujícími idioty“, kteří poté vybíjejí své nízké pudy na snadno dostupných visutých místech našich mostů. Plně souhlasím s panem Slomkem, autorem článku „O Leninovi, Brežněvovi a ohrádce kolem knížete“, že jsou přece v Praze „komunistické symboly mnohem výmluvnější, například Sbratření“ (umístěné před Wilsonovým nádražím) a nyní

Lidové noviny, 20.05.2004

O Leninovi, Brežněvovi a ohrádce kolem knížete

Kdyby ji tato země objevila, byla by to pro českou kulturu strašně moc. Je to obrovská země a jsem strašně rád, že Karel Gott jí pomáhá otevřít ty dveře. To je od něj strašně slušná a strašně krásná služba.“ řekl - aspoň podle deníku Právo (17. května t. r.) - český ministr kultury Pavel Dostál.

Strašně moc, strašně rád, strašně slušná, strašně krásná. Jak jsem maličký! Ministr byl zřejmě rozrušen a neměl čas na hledání přílehavějších slov. Mluvil o Rusku a Lucii Bílé. Tam v pátek poprvé zpívala (ve Státním kremelském paláci v Moskvě) a skládila - opět podle těchto deníků - ohromný (s. 1) či obrovský (s. 9) úspěch. Možná dokonce strašný úspěch. To je samozřejmě milé, jako vlastenec se pokouší radují, když se moji vědecky, umělecky, politicky či sportovně zdatní spolubojáči prosadí ve světě.

V Rusku to muselo být báječné. Lucie Bílá vynazila i na Rudé náměstí, kde se nechala vyfotografovat se dvěma muži: jeden měl oblek, vázanku, na hlavě kšiltovku - a vizáž (přestože jeho bradka nebyla ryšavá, nybrž šedivá) připomínal Vladimíra Iljiče Lenina, druhý se nacpal do bílé maršálské uniformy a jeho podoba

upomínala na Leonida Iljiče Brežněva. Lucie Bílá mezi Leninem a Brežněvem, hahaha. Hahaha! Náramná hlína. Dvojníci dvou zločinců patrně na tom náměstí-hřbitově slouží k obveselení turistů. Snad aby odvedli pozornost od mrtvol obou skutečných Iljičů, které leží (jedna z nich dokonce vycpaná a balzamovaná) kousek od místa, na němž se tento obskurní karneval odehrál. Davajtě, s fotografujemsja!

Kulturní
diář

Jaromír Slomek

Na Václavském náměstí zatím žádní dvojníci Gottwaldů či Husáků nepózuji (zato České Budějovice jich byly o víkendů plné), skoro nic mimořádného se tam neděje. A tak se písničkář Jaroslav Hutka, patrně z nedostatku lepších nápadů, rozhodl obrátit pozornost k pomníku svatého Václava. A vydal - spolu s Jiřím Hrdinou, jenž je „generálním guvernérem“ Balbínovy poetické strany - prohlášení nazvané Do Evropy bez

řetězu. Adresuje ho „pražskému primátorovi Pavlu Bémovi, předsedovi vlády Vladimíru Špidlovi, ministru vnitra Stanislavu Grossovi, informacím médiím a české a evropské veřejnosti“.

Pod textem podepsaní autoři se zabývají řetězem odlišným „z podob lipových listů, které ale miji svými špičkami vzhůru, aby záměrně ohrožovaly zdraví těch, kteří by si chtěli na řetěz sednout nebo ho přebročit“. Je to, tvrdí, „pokrytecká náhražka ostaného drátu, který odděluje sochu od lidí, symbolicky odděluje světece od jeho národa. Tento řetěz mluví o ruské okupaci a komunistickém útlačku. A je hanebné, že tam dodnes visí.“

Roku 1997 slíbil pryč pražský primátor Koukal řetěz odstranit (doslova: „neprodleně [ho] sundá“), avšak slib daný jednomu ze signatářů prohlášení (snad Hutkovi?) nesplnil. Vloni podobný slib údajně vyslovil primátor Bém, nicméně ani jeho slova se nenaplnila. „Tedy si to musíme zaříditi sami“, říká Hutka a Hrdina, „vojvodu blanických rytířů osvobodíme za dne a v centru Prahy! Do Evropy se spoutaným patronem národa přece nechceme! Tedy jsme se s Jiřím Hrdinou rozhodli, že v úterý

8. června 2004 v 16 hodin (...) půjdeme k soše svatého Václava s příslušnými nástroji a řetěz prostě odřízneme.“

To ohrazení, Myslbekem větu nevyvymyšlené, mělo na počátku normalizace bránit v přístupu k pomníku. To je jistě pravda. Když se však v listopadu 1989 národ ke svému patronovi obrátil, řetěz mezi 22 sloupečky nic nezmožil, neohrožoval ničím zdraví. Dnes je dokonce užitečný: chrání bronzového knížete před sprejujícími idioty. Podobně jako na Havlíčkově náměstí v Praze na Žižkově ztěžuje přístup týmů idiotů k soše Karla Havlíčka Borovského živý plot. Ten tam taky jistě nerostl odjakživa.

Divím se, že „guvernérovi“ a písničkáři nevidí v Praze komunistické symboly mnohem výmluvnější, například Sbratření, stěhovavé sousoší Karla Pokorného z roku 1950, umístěné nyní v parku před Wilsonovým nádražím. Znázorňuje dva muže (jeden z nich má na sobě uniformu Sovětské armády) při vášnivém polibku. Asi jsem málo tolerantní, ale ta jejich něžnost trvá už čtyřiapadesát let, to by mohlo stačit.

A řetěz kolem svatého Václava? To je to poslední, co nám cestu do Evropy komplikuje.

jej dokážu i pochopit, když nevidí rozdíl mezi tímto sousoším a sochou sv. Václava, umístěnou jen o pár metrů vedle. Hmota jako hmota. Marně se snažím spolu s autorem výše citovaného článku přijít na to, co se nám vlastně ten Hutka s Hrdinou z nedostatku lepších nápadů zase snaží dokázat? Copak nám nějaký řetěz opravdu může komplikovat cestu do Evropy? To asi rozhodně ne. Nezkomplikovala nám ji smrt Horákové, Palacha a stovky dalších, ne-

zkomplikovaly nám ji roky žalářů a mučení politických vězňů, nezkomplikoval nám ji rok 68 a následná normalizace, nezkomplikoval ji ani „tatiček Klaus“ se svými privatizačními inovacemi a dokonce nám ji nekomplikují ani parlamentní soudruzi z KSČM, které s velkou slávou zřejmě do Evropy dostaneme. Tak proč zrovna ten řetěz.

Nevím, ale nebudeme si s tím, pane Slomku, lámat hlavu. Karel Gott s Lucií Bílou ať si vystupují, kde chtějí, ať se fotí s kým chtějí a Hutka ať neprovokuje a zase drží hubu, vždyť starost je opravdu víc než dost. Občané našeho státu právě teď, v této historické době vstupu do Evropy potřebují hlavně klid. Klid na práci. Aby mohli zdárně budovat svoji kapitalistickou společnost. A co se týče existence řetězů? Ty bych stejně jako pan Slomek s chutí nainstaloval téměř všude, i třeba do novin, aby pro jistotu chránily čtenáře před písíciemi idioty.

S pozdravem Petr Borka
pokladník Balbínovy poetické strany

Rádio
Svobodná
Balbínka

www.balbinka.cz

